

Bridge

MAGAZINE VOOR ALLE BRIDGERS

Bloedstollende finale
Zilver op WK

Start met bridge:
Lastige vrouwen

Ervaren kroeglopers mogen weer
Bridgetoer Heerde

ERVAREN KROEGLOPERS
'MOGEN WEER LOS'

Bridgetoer Heerde

De kroegentocht is populair onder bridgers. Zwerven van horecazaak naar horecazaak, kaarten op een zonnig terrasje. Dat laatste zat er niet in tijdens de eerste Bridgetoer Heerde. Maar sfeervolle etablissementen gaven geen ruimte aan sombere bespiegelingen. Heerde kende vooral vrolijke gezichten, symbool voor de opheffen coronamaatregelen. “We mogen weer los.”

Het is begin april en sneeuwvlokken dwarrelen naar beneden. Niet echt lenteweer, wel weer om een dagje te bridgen in een aangename omgeving. Bij de organisatie van de eerste Bridgetoer Heerde is de temperatuur aardig opgelopen. “Een gezonde spanning”, verwoordt voorzitter Kees Hoogink het gevoel. Dat is heel goed te begrijpen, want in sneltreinvaart is een nieuw evenement uit de Veluwe grond gestampt. Alhoewel. “Heel vroeger, dan spreek ik over tientallen jaren terug, schijnt hier ook een kroegentocht geweest te zijn”, vertelt Roelof Speckmann. Hij is de man die het in gang heeft gezet.

Een jaar of vijf geleden besloot een vriendengroep van louter heren dat ze maar eens moesten leren bridgen, zoals ook een aantal van hun vrouwen deden. De bridgedocente loodste hen vervolgens naar een officiële vereniging. Met als gevolg dat een frisse wind door Bridgeclub Heerde trok. In januari van dit jaar werd het plan voor een heuse kroegentocht geboren. Roelof: “We lieten ons souffleren, leenden draaiboeken.” Kees: “Vooraf bridgeclub Hattem heeft ons geholpen.”

Bij een kroegentocht kun je ook tussen de dartsborden belanden

De onzekerheid die op dat moment nog heerste omtrent corona vormde geen belemmering. “Was het nu niet gelukt dan hadden we het uitgesteld. De Bridgetoer zou hoe dan ook gehouden worden”, vult Roelof aan.

De drijfveer? Heerde, het dorp van oud-tennisprofiel Jacco Eltingh (die met Paul Haarhuis tot de beste dubbelaars van de wereld behoorde), meer op de kaart zetten. Een dorp met monumenten, met landgoederen, molens en een oud kerkje. Kees: “In het verleden ging de

aandacht vooral uit naar omliggende plaatsen als Epe en Hattem. Daar willen we verandering in brengen.”

Bridgekroegenlopers

In totaal hebben 84 paren zich verzameld in enkele fraaie lokaliteiten als de Postkamer, Spikke en het klassieke bruine café De Rooster, waar de geur hangt van de blues. Dineke en Astrid zijn ervaren bridgekroegenlopers. Ze zijn op veel plaatsen geweest: van Amsterdam bij het inmiddels ter ziele Bridge on the water (per boot naar bijzondere plekken om daar te bridgen) tot de Wijngaarden-drive in Groesbeek. De dames bezitten een vaardigheid die niet alle bridgers hebben. Tussen de ronden door zien ze kans te winkelen. Niet zelden moet de klant de verkoopster vervolgens tot actie manen: “Kunnen we even afrekenen, we moeten bridgen.” Een jaar of tien geleden gingen ze samen spelen en er was meteen een klik. Dankzij ook eenzelfde soort humor hebben ze op zo'n dag een hoop lol. Astrid: “De gezelligheid staat bij ons bovenaan. We zitten er helemaal niet mee wanneer een spel een keertje de mist ingaat. Dat kan altijd gebeuren.” Ze spelen bij BC Entre Nous in Apeldoorn en treden daarnaast als vrijwilliger op bij

In totaal speelden 84 paren mee met de eerste Bridgetoer Heerde

De dummy houdt het bij een alcoholloos drankje

Astrid heeft altijd veel lol met haar bridgepartner Dineke

de Startclub. Een goede begeleiding is onontbeerlijk wanneer je aarzelend de eerste schreden op het bridgepad zet, benadrukken ze in koor. Dineke: "Toon begrip voor mensen die net begonnen zijn. Denk eens terug aan de tijd dat je zelf had leren bridgen en van toeten noch blazen wist. Het steeds wapperen met een alertkaartje kan heel intimiderend zijn." Astrid: "Dat zijn, laat ik het zo zeggen, strakke mensen. Die heb je op elke club wel, maar ze kunnen op die manier wel het plezier vergallen." Wijze woorden. Met een brede lach geeft het duo toe met argusogen het wekelijkse 'coronaweerbericht' te hebben gevolgd. "We wilden er meteen bij zijn wanneer het weer los ging."

De suicide-king

Connie en Rosemarie zijn in het licht van horecadrives minder door de wol geveerd. Connie doet in hoofdzaak mee omdat het een activiteit betreft van haar eigen vereniging. Het zit ze die tafel niet mee. De ene slechte score na de andere, zonder dat ze er iets aan kunnen doen. Maar dat is ook de kroegendrive. Soms krijg je een topje cadeau, soms moet je lijdzaam toezien hoe de leider het 'gewoon' goed doet en aan andere tafels kennelijk niet. "Ik weet niet wie hier gezeten hebben", schudt Rosemarie haar hoofd. Om in één adem door vrolijk te verhalen over de 'suicide-king'. "Er zijn speelkaarten waarop de hartenkoning een zwaard door zijn hoofd heeft. Is dat

je wel eens opgevallen?" Na een ontkennend antwoord: "Al heb je honderden keren die kaart in je handen gehad, je ziet het niet. Dat vind ik fascinerend. Ik zag het ook pas nadat ik erover gelezen had."

Bridge heeft een rijke historie aan verhalen. Zoals dat van de vrouw die haar man aan de bridgetafel doodschoot nadat hij een contract had 'verprutst'. Rosemarie, droogjes: "Ik geloof dat experts later aantoonen dat het te maken was." Connie: "Dat je een pistool bij je hebt wanneer je gaat bridgen."

Pistolen, revolvers, noch met messen wordt er deze dag gekaart in Heerde. De gemoedelijkheid regeert. De wedstrijdlei-

Gelukkige prijswinnaars in de Bridgetoer

Voorzitter Kees Hoogink van BC Heerde (links) bekijkt de uitslag

Of je nu een goede dan wel minder goede score hebt, blijmoedig pak je het volgende spel uit het board

ding heeft het rustig, alleen in de eerste ronde zijn er wat problemen met het invoeren van de scores. Niet iedereen is daar volledig mee vertrouwd. Niet erg, een kroegendrive is er voor iedereen. Hilde begroet de tegenstanders met de woorden 'we spelen simpel doch doeltreffend'. Maar dan moet je wel iets kunnen doen. "Ik wou dat ik ook eens wat punten kreeg", verzucht partner Nanny. Hilde knikt meelevend. 'Eeuwig' veroordeeld worden tot passen is voor een bridger niet leuk, ook al kan het resultaat soms opmerkelijk gunstig zijn.

Biertje en wijntje

Naarmate de dag vordert, worden in elke speelgelegenheid koffie en thee ingeruild voor een biertje en een wijntje. Eentje? "Dat kan, maar vaker twee. En soms ook wel drie. Maar dat hoeft niet in het bridgeblad, hoor." De deelnemers een

plezierige dag bezorgen, is het motto van de organisatie. Cas en Sanam hebben zich in elk geval niet verveeld, al vallen ze met hun 24 en 23 jaar wel uit de toon in het hoofdzakelijk bejaarde gezelschap. "Jong of oud is niet belangrijk, het draait om het spel", zegt Cas. Al is het misschien best een idee om een groepje leeftijdgenoten te verzamelen. Partner Sanam knikt instemmend. Amper een week kent ze een paar beginselen van bridge en meteen al het diepe in. Kaarten vindt ze leuk, een tante leerde haar hartenjagen. Bridge is wel iets moeilijker. "Dat maakt het ook uitdagender."

Violtjes

In multifunctioneel centrum De Heerd heeft de organisatie een uitstekende uitvalsbasis gevonden waar de komende jaren op voortgebouwd kan worden. Want de intentie is om door te gaan, stelt

voorzitter Kees. "We hebben van tevoren gezegd, we willen minimaal quitte draaien zodat de vereniging geen risico loopt. Dat is gelukt." Met dank aan het breed gedragen Ondernemersfonds en enkele maatschappelijke verenigingen. Roelof: "Ik moet bekennen dat ik het wel onderschat heb. Er was vooral op technisch gebied veel werk aan de winkel. Gelukkig hadden we in Rein de Jong een echte techneut. Hij was op dat terrein de grote animator."

Lenie de Kreek loopt glunderend naar de uitgang. Met haar man Dick heeft ze gewonnen met een percentage van 66,86 procent. "Terwijl we op het eind best wel wat zeperds hadden." In haar handen heeft ze een tray met violtjes. Een attentie voor alle deelnemers, of ze nu eerste of laatste waren. Die kunnen ook nog tegen een nachtvorstje. ●